

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

dette område i 30 år. Vi var mange og er mange, der af sociale grunde er interesseret i jordfordelingen her i landet, men man må bare ikke tro, at spørgsmålet om at afspænde beskæftigelsesproblemerne og flugten til byerne spillede den overvejende rolle.

Jeg vil gerne sige i denne relation, at når man i den seneste tid har set fremsat bemærkninger fra meget kyndig national-økonomisk og socialøkonomisk side om, at det er slet ikke sikkert, man i løbet af et forholdsvis kort åremål kan regne med, at der stadigvæk er den trang til at virke ved navnlig de mindre landbrugsejendomme, som der har været igennem de senere år, er jeg ikke sikker på, at de pågældende ikke har ret, fordi arbejdsvilkårene i byerhvervene alligevel på mange områder frister unge mennesker. Der er for mig ikke tvivl om — det viser hele den ånd, hvori forhandlingerne blev ført, og de bemærkninger, der faldt såvel under de mere interne forhandlinger i udvalgene som ved de ordførertaler, der blev holdt i landstinget dengang; man vil kunne slå efter og se det, hvis man har lyst — at forudsætningen var den: når vi nu har gennemført disse forslag, som blev gennemført med stor betænkelighed hos mange, og som også en del af dette høje tings daværende medlemmer ikke ville være med til, men som alligevel blev gennemført af et stort flertal indenfor alle partier, så skal der også være ro om jordlovgivningen et stykke tid fremover!

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Sønderup i, at det ikke er godt, når man indenfor landbruget prøver at stille noget på benene, som kan skabe uro indenfor vore interne cirkler. Derfor er jeg ked af, at den højtærede landbrugsminister, der personligt er en såre elskværdig mand, er kommet i den situation, at han har måttet fremsætte et lovforslag som dette. Man tænkte ikke, da forliget dengang blev sluttet, at man allerede nu få år senere, og inden lovens muligheder for at skaffe jord er udtømt, ville stille forslag om at gå videre med den lovgivning, som man dengang mente man i løbet af en årrække ville kunne opnå tilstrækkeligt ved. Jeg beklager ikke, at jeg dengang var med til at gennemføre forliget, men jeg må rigtignok sige det samme, som en kendt mand indenfor dansk

landbrug, daværende landstingsmand Hauch, sagde, at da han var med til at gennemføre den store jordreform i 1919, havde han sådan en besk smag i munden. Hvis man vil vedtage dette lovforslag på trods af de forudsætninger, der var grundlag for forliget dengang, så kan det også godt være, at jeg må tage en läkerol for at klare problemerne for mig selv!

Axel Sørensen: Ved første behandling af lovforslaget vedrørende udlån til oprettelse af nye statshusmandsbrug reddede jeg en henvendelse til den højtærede landbrugsminister om, at der kom en tilføjelse til loven, således at de ejere af mindre landbrug, som efter ansøgning havde fået deres areal væsentligt forøget, kunne opnå et etableringslån med et beløb på halvdelen af det i udlånsloven fastsatte maksimum af 7 000 kr. De husmænd, der får deres areal forøget med indtil 50 pct. eller derover, har ofte vanskeligt ved at få besætningen forøget eller anskaffe de nødvendige maskiner. Jeg henstiller derfor til den højtærede minister påny, at der som tillæg til statshusmandslovens § 55 eller § 56 indføjes en bestemmelse gående ud på det, jeg her har fremført.

(Kort bemærkning).

Horn: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) kom med en bemærkning, der giver mig anledning til at sige, at da disse love sidst blev behandlet i folketinget og i udvalget, blev det gentagne gange fra vor side fremhævet, at vi ikke troede på, at der kunne opnås en rimelig løsning med den udformning, lovene dengang fik. Det var imidlertid nødvendigt, for at der i det hele taget kunne komme noget ud af sagen, at vi viste imødekommenhed, og der blev dengang, såvidt jeg husker, ikke fra vor side givet noget som helst tilsagn om, at der skulle gå et længere åremål, inden sagen igen toges op. Netop den tvivl, vi dengang havde, må berettige os til at fremsætte et forslag som det, den højtærede minister nu har fremsat.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Da lovforslaget i sin tid kom over i landstinget, var der